

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **Ing. I. K.**, zastoupená Mgr. Ing. Ivanem Soudkem, advokátem se sídlem Bělehradská 34, Praha 2, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**, se sídlem Pod Sídlištěm 9, Praha 8, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2017, č. j. ZKI PR-O-11/62/2017-15, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 9. 5. 2019, č. j. 45 A 53/2017 - 76,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně podala společně s paní B. P. prostřednictvím jejich společného zástupce dne 23. 10. 2016 u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrálního pracoviště Nymburk (dále jen „katastrální úřad“) dvě námitky proti obsahu nového katastrálního operátu. První námitkou se žalobkyně ohradila vůči novému přechíslování původních parcel pozemkového katastru (dále také jen „PK“) v situaci, kdy původní čísla těchto parcel byla podle ní v řadě čísel katastru nemovitostí (dále také jen „KN“) volná. Druhá námitka se týkala změny druhu pozemku u původní parcely PK č. st. X, která měla být podle žalobkyně označena jako „zastavěná plocha a nádvoří“ s využitím „zbořeniště“, nikoliv jako „ostatní plocha“ s využitím „neplodná půda“. Dům stojící na tomto pozemku byl během druhé světové války značně pobořen cizí nepřátelskou mocí, vlastníci pozemku však nikdy nepodnikli žádný úkon ke změně druhu předmětného pozemku a neshledávají pro ni hospodářský důvod.

[2] Katastrální úřad řízení o těchto námitkách spojil a rozhodl dne 12. 12. 2016, rozhodnutím č. j. OR-655/2016-208) tak, že 1) pozemková parcela katastru nemovitostí číslo X a pozemková parcela katastru nemovitostí číslo X v katastrálním území X budou i nadále v katastru nemovitostí evidovány podle výsledků obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací a 2) námitka, kterou podaly žalobkyně a paní B. P. proti označení doplněných pozemků dosud evidovaných zjednodušeným způsobem novými parcelními čísly X v druhu pozemku ostatní plocha, způsob využití neplodná půda, a X v druhu pozemku ostatní plocha, způsob využití neplodná půda, se zamítá.

[3] Odvolání žalobkyně proti rozhodnutí katastrálního úřadu žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl. Uvedl, že při obnově katastrálního operátu přepracováním se pouze převádí dosavadní katastrální mapa do elektronické podoby, přičemž souřadnice podrobných bodů polohopisu obnovované katastrální mapy se získávají podle platného stavu jejího obsahu. K doplnění pozemků zjednodušené evidence se využije zejména vektorizace zpřesněného rastrového obrazu mapy pozemkového katastru. Při rozdělení parcely KN č. X evidované před obnovou katastrálního operátu bez vlastníka (parcela nebyla evidována na žádném listu vlastnictví) na parcely zjednodušené evidence jednotlivých vlastníků bylo v daném případě použito automatizované přečíslování, které bylo programem provedeno analogicky s ustanovením § 36 odst. 7 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální vyhláška“), a v souladu s jejím § 36 odst. 1 písm. a). Původní parcelní číslo (X) sice nebylo ponecháno největší nově vzniklé parcele, avšak tuto podmínku není podle díkce § 36 odst. 7 katastrální vyhlášky nezbytné striktně dodržet. Co se týče určení druhu pozemku u nově vzniklého pozemku KN parc. č. X (původně PK parc. č. st. X), provedl je katastrální úřad převzetím údajů (druh pozemku „ostatní plocha“, způsob využití „neplodná půda“) o parcele KN parc. č. X evidované před obnovou operátu bez listu vlastnictví. V katastru nemovitostí byl pozemek PK parc. č. st. X evidován jako pozemek ve zjednodušené evidenci, o němž se údaje o druhu pozemku ani způsobu jeho využití nevedou. Ke změně druhu pozemku u něj tedy došlo již v období operátu jednotné evidence půdy (mezi roky 1956 a 1964) jeho sloučením do parcely č. X.

[4] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobkyně bránila žalobou u Krajského soudu v Praze, který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl (dále jen „krajský soud“ a „napadený rozsudek“). Konstatoval, že způsob evidence pozemků pomocí parcelních čísel plní ryze technický účel a řídí se pravidly stanovenými katastrální vyhláškou a vnitřními předpisy Českého úřadu zeměměřického a katastrálního. Jedná se o pravidla formulovaná výkonnou mocí ve vnitřním předpisu, jimiž si sama pro sebe stanoví způsob, jakým bude evidovat pozemky, aby co nejlépe naplnila svou povinnost chránit vlastnické právo vlastníků nemovitých věcí. Žalobkyni nespědí žádné veřejné subjektivní právo na to, aby pozemky v jejím vlastnictví byly evidovány podle jejího přání (at' už je důvodem takového přání historická kontinuita či cokoli jiného), přečíslování pozemků tak nemohlo zasáhnout do jejich práv. K žalobkyní namítané změně druhu pozemku krajský soud uvedl, že v období od roku 1956 do roku 1964, kdy se nemovité věci evidovaly v jednotné evidenci půdy, byly pozemky žalobkyně (spolu s dalšími okolními pozemky) sloučeny do parcely č. X a v ní zjednodušeně evidovány, ač vlastnictví právních předchůdců žalobkyně zůstalo zachováno. V roce 1964, kdy byla jednotná evidence půdy nahrazena evidencí nemovitostí, byla už celá parcela č. X evidována jako ostatní plocha (resp. „svah-skála“); tyto údaje byly následně převzaty do katastru nemovitostí. Při obnově katastrálního operátu přepracováním v roce 2016 došlo pouze k převedení dosavadní analogové mapy do digitální podoby pomocí výpočetní techniky, a to na základě měřických podkladů dostupných v katastru nemovitostí. I údaje o jednotlivých parcelách včetně jejich druhu katastrální úřad pouze převzal z podkladů, jež měl k dispozici. Krajský soud přisvědčil žalobkyni v tom, že v minulosti došlo ke změně druhu pozemku z druhu „zastavěná plocha“ na „ostatní plocha“, což jí způsobilo újmu

pokračování

na vlastnickém právu (hodnota pozemku se snížila). To se však stalo již v 60. letech, jak to žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně ozřejmil a doložil kopiemi pozemkových knih a dalších historických evidencí. Bylo prokázáno, že ke změně druhu pozemku nedošlo až v souvislosti s obnovou katastrálního operátu v roce 2016, nýbrž mnohem dříve. Tento zásah do práv žalobkyně proto nemohl být napraven v řízení o námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tj. pro nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení a pro vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu.

[6] Stěžovatelka setrvala na svých žalobních námitkách týkajících se neoprávněné změny druhu jejího pozemku ze strany katastrálního úřadu a nesprávného přechíslování parcel v rámci obnovy katastrálního operátu.

[7] Krajský soud podle stěžovatelky posuzoval věc tak, jako by v minulosti došlo ke sloučení pozemků. K tomu ale nedošlo, pozemky byly pouze vedeny ve zjednodušené evidenci. Proti tvrzení žalovaného, které převzal i krajský soud, svědčí mimo jiné to, že pozemková parcela EN (evidence nemovitostí) X a později KN X v podobě do obnovy v r. 2016 neměla evidovaného žádného vlastníka. Stěžovatelka ani její předchůdci tak nebyli spoluvlastníky „souhrnné parcely“, ale po celou dobu byli vlastníky parcely, jak byla evidována v pozemkovém katastru. V pozemkovém katastru byl evidován i druh pozemků, a to minimálně v rozlišení na parcely stavební a ostatní. Obnovou katastrálního operátu souhrnná parcela zaniká a na její místo se doplňují parcely podle pozemkového katastru, o čemž svědčí například znění § 36 odst. 11 katastrální vyhlášky. Krajský soud podle stěžovatelky nesprávně dovodil, že druh pozemku převzatý ze souhrnné parcely odpovídá současnému stavu a že o tom není mezi účastníky sporu. Stěžovatelka má stále za to, že na současném pozemku je zbořeniště a jeho současný stav odpovídá druhu zastavěná plocha a nádvoří.

[8] Krajský soud rovněž nesprávně usoudil, že právo stěžovatelky, aby bylo jejímu pozemku přiděleno číslo, které mu historicky náleželo, tedy právo na řádnou evidenci parcely včetně jejího očíslování, není veřejným subjektivním právem stěžovatelky. Stěžovatelka má za to, že se nesmyslným přechíslováním užitná hodnota pozemku snížila. Argumentace žalovaného § 36 odst. 7 katastrální vyhlášky je podle ní zcela nepříhodná, protože toto ustanovení se týká jiné situace – dělení parcel. Stěžovatelka je toho názoru, že bylo možné postupovat podle § 36 odst. 11 katastrální vyhlášky, přičemž žalovaný duplicitu nijak neprokázal. Nežádala o „číslo na přání“, ale postup v souladu s právními předpisy.

[9] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry krajského soudu a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah správního spisu. Zdůraznil, že katastr nemovitostí plní evidenční funkci a orgány na úseku zeměměřictví a katastru nejsou oprávněny činit si závěr o případné neplatnosti nabývacích titulů ani o skutečném vlastnickém právu. Změny druhu pozemku, pokud v terénu skutečně nastala, může vlastník dosáhnout jiným způsobem, např. ohlášením změny údajů o pozemku k zápisu do katastru nemovitostí. Ve vztahu k očíslování pozemků je podle žalovaného nutno dodržet i § 36 odst. 1 písm. a) katastrální vyhlášky, podle kterého se nově vzniklé parcely označí číslem ve tvaru zlomku, kde čitatelem

je kmenové číslo původní parcely a jmenovatelem první vyšší dosud nepoužité číslo poddělení. Ačkoli by při použití parcelního čísla X nevznikla duplicita v číslování parcel, neboť v KN v době provádění obnovy operátu neexistovala parcela označená tímto parcelním číslem, existovala v KN parcela označená parcelním číslem X. Při použití parcelního čísla X (podlomení nižší než 12) by tudíž nebyla dodržena podmínka stanovená v § 36 odst. 1 písm. a) katastrální vyhlášky.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána včas, osobou oprávněnou, jež splňuje podmínky řízení obsažené v § 105 odst. 2 s. ř. s.. Kasační stížnost posuzoval Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

III.A Ke změně druhu pozemku

[11] Pojem „pozemek“ je v § 2 písm. a) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění k datu vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „katastrální zákon“), vymezen jako „část zemského povrchu oddělená od sousedních částí hranicí územní jednotky nebo hranicí katastrálního území, hranicí vlastnickou, hranicí stanovenou regulačním plánem, územním rozhodnutím nebo územním souhlasem, hranicí jiného práva podle § 19, hranicí rozsahu zástavního práva, hranicí rozsahu práva stavby, hranicí druhů pozemků, popřípadě rozhraním způsobu využití pozemků.“

[12] Parcelou se podle § 2 písm. b) katastrálního zákona rozumí „pozemek, který je geometricky a polohově určen, zobrazen v katastrální mapě a označen parcelním číslem,“ přičemž podle písm. c) a d) téhož ustanovení se rozlišují parcely stavební („pozemek evidovaný v druhu pozemku zastavěná plocha a nádvoří“) a pozemkové („pozemek, který není stavební parcelou“).

[13] Parcelou zjednodušené evidence je podle § 2 písm. d) katastrální vyhlášky „pozemek evidovaný zjednodušeným způsobem podle katastrálního zákona, který je geometricky a polohově určen, zobrazen v grafickém operátu dřívější pozemkové evidence a označen parcelním číslem zpravidla podle této dřívější pozemkové evidence.“

[14] Ustanovení § 62 odst. 1 katastrálního zákona stanoví, že „[p]ozemky, jejichž hranice v terénu neexistují a jsou sloučeny do větších půdních celků, se do doby jejich zobrazení v katastrální mapě, nejspozději však do doby ukončení pozemkových úprav podle jiného právního předpisu, v katastru evidují zjednodušeným způsobem s využitím bývalého pozemkového katastru, pozemkových knih a navazujících operátů přidělového a scelovacího řízení a evidence nemovitostí.“ Podle odstavce 2 téhož ustanovení se pozemky evidované v katastru podle odstavce 1 „považují pro účely zápisu práv za pozemky podle tohoto zákona. Údaje zjednodušené evidence se považují za součást katastrálního operátu. [...]“

[15] Podle § 40 odst. 4 katastrálního zákona se při obnově katastrálního operátu „do katastrální mapy doplňují parcely pozemků evidovaných dosud zjednodušeným způsobem, pokud to umožňuje kvalita jejich původního zobrazení.“

[16] Proces doplňování pozemků ve zjednodušené evidenci do katastru nemovitostí upřesňuje § 93 katastrální vyhlášky: „Katastrální úřad doplňuje pozemky evidované zjednodušeným způsobem do souboru geodetických informací na základě využití podkladů dřívějších pozemkových evidencí. Při tomto doplnění stanoví parcelní číslo podle katastru, určí další údaje o parcele v souboru popisných informací (včetně údajů o druhu pozemků a způsobu jejich využití, pozn. soudu) a uvedomí o tom vlastníka pozemku. [...]“

pokračování

[17] Zatímco u parcel zjednodušené evidence se podle § 10 odst. 5 katastrální vyhlášky neeviduje druh a způsob využití pozemku, u parcel katastru nemovitostí ano [§ 4 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona a § 10 odst. 1 písm. g) katastrální vyhlášky].

[18] Nejvyšší správní soud na základě výše citované právní úpravy shrnuje, že proces doplnění parcel zjednodušené evidence do katastru nemovitostí představuje začlenění původních parcel zjednodušené evidence do katastrální mapy a nahrazení stávajících užívacích hranic parcel katastru nemovitostí vlastnickými hranicemi těchto parcel, dříve evidovaných pouze v mapě již neplatné pozemkové evidence a nyní označených údaji platného katastrálního operátu (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 380/2017 -33).

[19] Z podkladů založených ve správním spise je zřejmé, že stěžovatelka nabyla na základě rozhodnutí Státního notářství v Nymburce ze dne 27. 9. 1983, č. j. D 600/83-29, v rámci dědictví mimo jiné podíl na pozemcích č. X a č. st. X, užívaných socialistickou organizací, evidovaných v tehdejší době v operátu evidence nemovitostí na listu vlastnictví č. X.

[20] Dále je ze správního spisu patrné, že na pozemcích vedených v současném KN pod čísly X (dříve podle pozemkového katastru č. X) a X (dříve podle pozemkového katastru č. st. X) se od roku 1903 nacházel rodinný dům se zahradou, který byl v průběhu druhé světové války zbořen. V období 50. a 60. let 20. století, kdy se nemovité věci evidovaly v tzv. jednotné evidenci půdy, nebyly tyto pozemky evidovány samostatně, ale pod „souhrnnou“ parcelou č. X. Podle vysvětlení žalovaného se tak dělo z důvodu preference užívacích (hospodářských) poměrů před poměry vlastnickými, ačkoliv vlastnické právo právních předchůdců stěžovatelky bylo zachováno (po vlastnické stránce tak pozemky skutečně nebyly „sloučeny“, jak správně namítá stěžovatelka v kasační stížnosti). Parcela č. X byla v této jednotné evidenci půdy označena poznámkou „kamení“ (srov. dokument nazvaný „Prvotní doklad pro SPS“ vyhotovený dne 26. 6. 1961). Spis obsahuje rovněž podklady znázorňující transformaci dosud užívaných znaků pro druhy pozemků na kódy charakteristik v klasifikaci registru evidence nemovitostí (REN), kterou byla v roce 1964 jednotná evidence půdy nahrazena. Dále je z něj zřejmé, že nejpozději v roce 1979 byla už celá parcela č. X evidována v operátu evidence nemovitostí s druhem pozemku „ostatní plocha“ (znak 14) a poznámkou „svah-skála“ (znak 94).

[21] Od 1. 1. 1993 nabyl účinnosti zákon č. 344/1992 Sb., katastrální zákon, jehož § 29 odst. 1 stanovil, že „[o]d účinnosti tohoto zákona se operát evidence nemovitostí považuje za katastrální operát.“ Údaje o parcele č. 572/6 tak byly převzaty do katastru nemovitostí. Tento zákon rovněž založil tzv. „zjednodušenou evidenci“ [§ 29 odst. 3 ve znění k 30. 6. 1992]: „Zemědělské a lesní pozemky, jejichž hranice v terénu neexistují a jsou sloučeny do větších půdních celků, se evidují, do doby ukončení pozemkových úprav podle zvláštního předpisu, zjednodušeným způsobem, s využitím bývalého pozemkového katastru a pozemkových knih.“ (obdobně viz § 62 odst. 1 katastrálního zákona).

[22] Ve správním spise je založen výpis z katastru nemovitostí prokazující stav evidovaný k datu 24. 10. 2016, z něhož je patrné, že na listu vlastnictví č. 24 byly pozemky č. X a č. st. X evidovány jako „pozemky ve zjednodušené evidenci – parcely původ Pozemkový katastr (PK)“. U obou těchto parcel ve zjednodušené evidenci nebyl ve smyslu § 10 odst. 5 katastrální vyhlášky uveden druh ani způsob využití pozemku.

[23] Dnem 26. 10. 2016 byla podle § 46 katastrálního zákona v části katastrálního území X obce X vyhlášena platnost obnoveného katastrálního operátu.

[24] Součástí správního spisu je i výpis z katastru nemovitostí prokazující stav evidovaný k datu 27. 10. 2016 (tj. po vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu), z něhož je zřejmé, že na listu vlastnictví č. 24 nejsou předmětné parcely s původem v pozemkovém katastru nadále vedeny jako parcely ve zjednodušené evidenci, ale nově jako parcely katastru nemovitostí č. X a č. X, obě s druhem pozemku „ostatní plocha“ a způsobem využití „neplodná půda“.

[25] Nejvyšší správní soud již dříve judikoval, že „[v] rámci obnovy katastrálního operátu není katastrální úřad oprávněn jakkoliv rozhodovat o existenci či rozsahu vlastnického či jiného práva k dotčené nemovitosti“ (rozsudek ze dne 3. 12. 2009, č. j. 9 As 10/2009 – 35) a že „[r]ozhodnutí těchto orgánů mají pouze evidenční charakter, na jejich základě jsou skutečnosti vkládány do katastru nemovitostí“ (rozsudek ze dne 16. 11. 2010, č. j. 9 As 53/2010 – 81). Ačkoliv byly tyto dílčí závěry učiněny ve vztahu k předchozí právní úpravě, Nejvyšší správní soud je toho názoru, že platí i ve vztahu k nyní platnému katastrálnímu zákonu, neboť úprava obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací je prakticky totožná [srov. § 13 odst. 1 písm. b) a § 15 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, a § 40 odst. 1 písm. b) a § 43 katastrálního zákona].

[26] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud stejně jako krajský soud dospěl k závěru, že katastrální úřad postupoval správně, když v rámci obnovy katastrálního operátu u nově vzniklých parcel katastru nemovitostí č. X a č. X toliko převzal údaje o druhu pozemku podle původní (tyto pozemky zahrnující) parcely č. X, která byla vedena nejpozději od 60. let 20. století v jednotné evidenci půdy a následně (od roku 1964) i v operátu evidence nemovitostí (jenž se od roku 1993 považuje za katastrální operát) s druhem pozemku „ostatní plocha“. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsahu správního spisu je přitom jednoznačně zřejmé, že podklady v něm založené poskytují dostatečnou oporu pro zjištění skutkového základu správními orgány, proto ani námitku podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou.

[27] Ačkoliv je v dané věci nesporné, že se na předmětných pozemcích v době operátu pozemkového katastru nacházely rodinný dům (o čemž svědčí rovněž historické označení parcely pozemkového katastru č. X zkratkou „st.“, tedy „stavební“) a zahrada, jednal by katastrální úřad nad rámec svých zákonných pravomocí a v rozporu s výše citovanou judikaturou zdejšího soudu, kdyby v rámci obnovy katastrálního operátu prováděl úvahy o historické funkci pozemků nebo dokonce bral v úvahu současný faktický stav pozemku a doplňoval na základě nich u předmětných parcel jiné údaje o druhu pozemku a způsobu jeho využití, než jaké vyplývaly z evidencí bezprostředně předcházejících obnově katastrálního operátu provedené v roce 2016. Nejméně od roku 1961 totiž pozemky s původem v pozemkovém katastru č. X a č. st. X již nadále jako samostatné parcely vůbec neexistovaly, nebyl proto u nich veden ani samostatně údaj o druhu těchto pozemků a způsobu jejich využití.

[28] Nejvyšší správní soud proto shodně s krajským soudem konstatuje, že námitku stěžovatelky spočívající v tvrzení, že na současném pozemku je zbořeniště a jeho současný stav odpovídá druhu pozemku „zastavěná plocha a nádvoří“, nebyly správní orgány způsobilé vyřešit v rámci řízení o námitce proti obsahu obnoveného katastrálního operátu.

III.B Ke změně očíslování pozemků

[29] Stěžovatelka se ohrazuje vůči závěru krajského soudu, že následkem změny původních čísel pozemků PK č. X a č. st. X nemohlo dojít k zásahu do jejich veřejných subjektivních práv. K takovému zásahu podle stěžovatelky došlo, neboť správní orgány postupovaly v rozporu se zákony a ostatními předpisy, konkrétně § 36 odst. 11 katastrální vyhlášky.

pokračování

[30] Podle § 36 odst. 1 katastrální vyhlášky se nově vzniklé parcely označují „a) číslem ve tvaru zlomku, kde čitatelem je kmenové číslo původní parcely a jmenovatelem první vyšší dosud nepoužité číslo poddělení, nebo b) číslem následujícím za posledním použitým kmenovým parcelním číslem příslušné číselné řady.“

[31] Ustanovení § 36 odst. 7 katastrální vyhlášky stanoví, že „[p]ři dělení parcely na více parcel bez změny vlastníka se zpravidla ponechá u největší nově vznikající parcely původní parcelní číslo, včetně jeho případného poddělení, nebo se poddělí číslem jedna, popřípadě jiným nejnižším dosud nepřiděleným číslem poddělení. Ostatní nově vzniklé parcely se označí kmenovým číslem původní parcely a navazujícím dosud nepoužitým poddělením.“

[32] Podle § 36 odst. 11 katastrální vyhlášky „[p]ři doplnění celého pozemku dosud evidovaného zjednodušeným způsobem nebo jeho zbyvající části do souboru geodetických informací se tomuto pozemku ponechá parcelní číslo parcely zjednodušené evidence, nevznikne-li duplicita v číslování parcel. V opačném případě nebo při jednotném číslování parcel se pozemek označí novým parcelním číslem podle odstavce 1.“

[33] Katastrální úřad a následně žalovaný v napadeném rozhodnutí postup při přecíslování pozemků při obnově katastrálního operátu podrobně popsali a uvedli, že katastrální úřad provedl přecíslování v souladu s § 36 odst. 1 a 7 katastrální vyhlášky, neboť fakticky došlo k rozdělení parcely KN č. X na nové dílčí parcely katastru nemovitostí.

[34] Krajský soud se otázkou, zda byly pozemky přecíslovány správně, nezabýval, neboť byl toho názoru, že stěžovatelka nedisponuje žádným veřejným subjektivním právem na to, aby bylo určitému pozemku přiděleno číslo, jež mu historicky náleželo, nebo jiné číslo podle přání jeho vlastníka.

[35] Nejvyšší správní soud se částečně ztotožňuje s námitkou stěžovatelky co do závěru, že správní orgány jsou bezesporu v rámci výkonu svých pravomocí vždy povinny postupovat v mezích právního řádu (srov. § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu). Má proto za to, že krajský soud byl povinen se námitkou stěžovatelky podrobněji zabývat a vyhodnotit, zda její tvrzení o dotčení v souvislosti s přidělováním čísel parcelám mohou vést k závěru o nezákonnosti postupu správních orgánů s vlivem na zákonnost přezkoumávaného rozhodnutí.

[36] Nejvyšší správní soud však neshledává toto dílčí pochybení krajského soudu důvodem pro zrušení napadeného rozsudku, neboť dospěl ke stejnému závěru, a to že žádná veřejná subjektivní práva stěžovatelky nebyla postupem správních orgánů porušena. Žalovaný dostatečně vysvětlil svůj postup při číslování parcel dříve sloučených do jednoho celku (viz zejm. strany 13 a 14 napadeného rozhodnutí) a doložil, že pravidlo uvedené v § 36 odst. 1 písm. a) katastrální vyhlášky bylo dodrženo. I kdyby přidělení jiného číselného označení parcelám stěžovatelky lépe vystihovalo požadavek kontinuity v číslování, nelze jednoduše říci, že stávající přidělení čísla se dotklo stěžovatelčiny právní sféry, a to dokonce natolik, že by bylo namísto nově přidělená čísla znovu změnit (nahradit jinými). Stěžovatelka neuvedla, jakým *konkrétním* způsobem jí přidělení konkrétního nového číselného označení její parcele poškozuje. Vliv číselného označení parcely na užitnou hodnotu pozemku lze přitom s jistotou vyloučit a duplicitu stěžovatelka nenamítala. V katastru nemovitostí je provedená změna číslování u příslušných parcel od počátku (okamžiku provedení) výslovně vyznačena (viz výpisy z katastru nemovitostí založené ve správním spise). Nehrozí tedy, že by při právních jednáních ve vztahu k dané parcele došlo vlivem jejího přecíslování k jakékoli záměně, neboť veškeré změny jsou ve veřejně přístupné evidenci katastru nemovitostí zaznamenány.

IV. Závěr a náklady řízení

[37] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 poslední větou s. ř. s. zamítl.

[38] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné administrativní činnosti v tomto řízení nevznikly, takže mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2020

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu